

- su tijela države članice koja mora provesti transfer i, ovisno o slučaju, njezini sudovi dužni ukloniti svaku ozbiljnu sumnju u odnosu na utjecaj transfera na zdravstveno stanje dotične osobe, poduzimajući potrebne predostrožnosti da se njezin transfer provede u uvjetima koji omogućavaju odgovarajuću i dostatnu zaštitu zdravstvenog stanja te osobe. U slučaju da uzimajući u obzir osobitu težinu oboljenja dotičnog tražitelja azila poduzimanje navedenih predostrožnosti ne bi bilo dostatno za osiguranje da njegov transfer neće uzrokovati stvarnu opasnost od znatnog i nepopravljivog pogoršanja njegova zdravstvenog stanja, tada su tijela dotične države članice dužna odgoditi provedbu transfera dotične osobe sve dok to ne bude moguće s obzirom na njezino stanje, i
- ako se primijeti da se zdravstveno stanje dotičnog tražitelja azila neće kratkoročno poboljšati ili da bi dugotrajna odgoda postupka mogla pogoršati stanje dotične osobe, država članica moliteljica može, ovisno o slučaju, odlučiti da sama razmotri njegov zahtjev primjenom „diskrecijske klauzule” predviđene u članku 17. stavku 1. Uredbe br. 604/2013.

Članak 17. stavak 1. Uredbe br. 604/2013, u vezi s člankom 4. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, ne može se tumačiti na način da u okolnostima poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku obvezuje tu državu članicu da primijeni navedenu klauzulu.

⁽¹⁾ SL C 22, 23. 1. 2017.

Rješenje Suda (šesto vijeće) od 12. siječnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputila Kúria – Mađarska) – Magyar Villamos Művek Zrt. protiv Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

(Predmet C-28/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 99. Poslovnika Suda — Porez na dodanu vrijednost — Direktiva 2006/112/EZ — Članci 2., 9., 26., 167., 168. i 173. — Odbitak pretporeza — Porezni obveznik koji istodobno obavlja i gospodarsku i negospodarsku aktivnost — Holding društvo koje svojim društvima kćerima besplatno pruža usluge)

(2017/C 112/17)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Kúria

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Magyar Villamos Művek Zrt.

Tuženik: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

Izreka

Članci 2., 9., 26., 167., 168. i 173. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost trebaju se tumačiti na način da, budući da se zadiranje holding društva, kao što je slučaj onoga u glavnom postupku, u upravljanje njegovim društvima kćerima, ne može smatrati „gospodarskom aktivnosti” u smislu te direktive jer potonjima nije izdalo račun ni za usluge koje je steklo u korist cjelokupne grupe društava odnosno za određena društva kćeri, ni za pripadajući porez na dodanu vrijednost, takvo holding društvo ne može biti korisnik odbitka ulaznog poreza na dodanu vrijednost za te primljene usluge jer su one u vezi s transakcijama koje nisu obuhvaćene područjem primjene te direktive.

⁽¹⁾ SL C 156, 2. 5. 2016.